

Søn.

(Giv det jøenfte.)

O Gud, al Sandheds Milde!
Jeg tror dit Røstes Ord,
Hvad du har sagt, skal gælde
I Himmel og paa Jord:
„Kaalød mig kun i Nøden,
Saa faar du Hjælp af mig!“
Ja, Herre! indtil Døden
Vil jeg kaaled dig.

Det lindrer kun min Smerte,
Det vilde kun min Graad,
At ondtro mig Hjerte
Til dine vise Raad.
Da du mig lærte bede
I Jesu Kristi Navn,
Du vilde mig berede
Et Fristed i din Havn.

Og hvad mit Hjerte leder,
Det ved jeg at du har,
Hvad vilde mig bereder,
Det ved jeg at du gjør.
I Nødens stærke Smerte
Din Hjælp mig nærmest er,
Jeg ved, at paa dit Hjerte
Du minn' Sørger her.

Jeg vil ei fra mig give
Den sidste Trøst, min Gud,
Jeg ikke træt skal blive
At gi' dig Bønnebud.
Kortvillelsen skal vige —
Til Døden gaar dens Vej,
Jeg slipper dig ei, Herre,
Kun du vilsigner mig.

Betragtning.

Han, som ikke har gjort,
der blev og ikke Evig fundet
i hans Mund, som ikke
skændte sig, der han
blev overhændt, ikke tru-
ede, der han led, men over-
gav det til ham, som døm-
mer retfærdig.

(1 Pet. 2, 22-23.)

Det Billede, som Apostelen i dis-
se Ord har for sig, staar ret tyde-
ligt malet i dit 8 Kapitel hos Jo-
hannes. Jødernes ublufte ham,
hvem de ikke kunde overbevise om no-
gen Sønd, og i hvis Mund der ikke
fandtes andet end Sandhed. Og
han skændte ikke sig, der han blev

overhændt, han lod sig ikke ved no-
gen Bannere, som han led, bringe til
at trøse, men sagde: Jeg søger ikke
min Værelse; der er den, som søger den
og dømmer (Joh. 8, 15).

Med Profetisk Skriftsord best-
emte Peter den Retfærdige: „Hvad
Guds Råd har spaaet om det Guds-
Råd, det forkyndte Apostlene, der
har hørt og hørt det, som soligt Evan-
gellium. For Jæfser var indig til
Døden; ikke lod han sig bringe til at
afvige fra sin Faders Vilje, naar som-
helst han blev fristet, og at blive en
Væner, hvortil Djevlesten vilde gjøre
ham, vilde han bort fra sig, holdende
fast ved Guds Ord (Joh. 8, 55).

Han har efterladt os et Eksempel,
at vi skulle efterfølge hans Fodspor,
skulle gjøre Guds Vilje og lide der-
for, hvad der maa lides. Og til
Vægen skal vor Mund aldrig lade sig
forlede, hollensomhelst Pris Væ-
gens Fader tilhører os derfor. Hvo-
der nu staar i Troen, han ser paa
skrift Eksempel og siger: „Hvor
Herre jeg vil ikke gjøre nogen Sønd,
jeg vil stille min Tunge fra ondt, og
mine Læber, at de ikke tale Sønd; jeg
vil sende mig fra ondt og gjøre godt.
Og den Raade, der viker jaadan Vil-
len, den viker ogsaa det at fuldfom-
me, naar vi ikke staar den imod.

Men af, hvor ofte modstaar vi
endnu, hvor træge er vi endnu til at
gjøre det, hvor Uden Vigt har vi til
at lide Uret, hvor uanfælsomt leder
Hjød og Mod sig tvinge til det evige
Gode. „Derfor vi sige, vi ikke have
Sønd.“ vi er allerede skrift Forbil-
de lige, allerede fuldfomne. Rei-
tættimod. „Alle at jeg allerede har
prebet det, eller er allerede fuldfom-
met“ (Gal. 3, 12). „Saa bedrøge vi os
selv og Sandheden er ikke i os.“ si-
ger Johannes (1 Pet. 1, 8). Og saa
paa Kristi gamle Efterfølger, Jo-
hannes, der endnu ikke omtvundet
Vigbeden med Forbilledet, ogsaa han
sølte Straf ved at se hen til den Hel-
lige, der ikke har gjort nogen Sønd,
og da han saa ham, den Herlige og
Forførdelige, faldt han ned for hans
Fødder som en Død (Mat. 1, 17).

Men ligesom Herren lagde sin hel-
re Haand paa den elskede Discipel
og sagde: „Ængst ikke!“ saaledes læg-
ger han den ogsaa ganske mildt paa
os i Evangeliet, naar vi forherdes

over være. „Der endnu gjør os
hans Fødder som en Død; thi dersom
vi bedrøge os selv, er han tro-
fast og retfærdig, som han forlader os
og renser os fra al Uret-
færdighed (1 Joh. 1, 9).

„Giv dig ret paa Hjerte, fjære Kri-
sten, at for din Skuld, for dine Søn-
ders Skuld, har det uskyldige Guds-
Råd lidt taalmodigen, da vil dit For-
billede løfte og drage dig, hvilket fo-
reholder dig de Ord: „som ikke
skændte sig, da han blev over-
hændt, ikke truede, der han led.“

Peter selv havde ikke været som stil-
le og hengiven, da han saa Herren
lide Forsmædelse og Smerte (Joh.
18, 10), men detto dogere var Jæf-
serens Billede indbraget i hans Sjæl.
Kangt et straffende og truende Ord
har Jæfseren talt, mangt et Se har
han udraabt over dem, der foragtede
den ved ham beredte Jæfse. Han har
saldt Jærskærne Slanger og Tgle-
mager og tilkæbt dem: „Hvorledes
kunne I midtly Selvedes Dom (Mat.
23, 23). Han har forkyndt dem, der
uædbred hans Vægenes Tempel, at de-
res Hus skulde lades dem øde, og da
han stod for Jærstæpresten Kalfas,
som en til Døden Domfældt, viduede
han, at herefter skulde det se, at „de
skulde se Kænnens Søn sidde hos
Kraftens høire Haand og komme i
Dimmens Stær.

Men naar han straffet, var det in-
gen Forhaanelse, ingen Øjenffjæn-
den, fordi han blev overhændt, men
han var Ridfarer for Guds Værelse og
Sjælens Salighed, hans Trudsel vil-
de fra de truede afvende den Jordær-
velse, over hvilken han grød, Skulde
nu Væsendere af den Herres Herlig-
hed, der fornedrede sig selv, for at bli-
ve vor Jørgjænger i Videlse og Toal-
modighed, vægre sig for at efterfølge
hans Fodspor? Du skulde sige Gud
Væn og Tak for, at du skulde blive
saa lig Kristus, og ikke smurre eller
være taalmodig, naar man tilføjer
dig Videlse, efterdi Herren ikke har
skændt sig eller truet, men endog
bedet for sine Jænder (Luther).

Skulde der vel være nogen af os,
fjære Væser, som, betraglende Jesu
uhellige og uskyldige Død og hans
Taalmodighed under al Videlse, ikke
føler Trang til stedse paany at bede:
Hjælp mig med Toal at bære mit

Kors og al min Nød, og lad mig sted-
se være dig tes indtil min Død. Dy-
fyld mit Hjerte med din Færd, at jeg
roligen lider, som du o Jesu, led!
Du vor Sjæls Hæder og Tilhæng-
mand, led os paa din Vej til den evige
Jæfse, hvor vi finder dine hellige
Fødder, og lad os ved dig stan paa
Hjæret Jæn, utroffellige for Guds
Rafon, forklarede til dit Billede, naar
det skal aabenbares, hvad vi skulle
blive! Amen.

(Efter Væfser.)

To Dydolier.

I et Blad fandt jeg nemlig den Red-
delise, at man i Berlin (i Tyskland)
en Morgen havde fundet Liget af en
ung Vige paa Sofaen i hendes Stue.
Daanden holdt endnu den tomte Plac-
se, hvorefter hun havde drukket den dø-
delige Øigt. Foran hende paa Bor-
det laa en Seddel med de Ord: „Li-
vet holdt ikke hvad det havde lovet
mig. Hvad skal jeg med det? Jeg
forlanger det.“ Hun havde kun søgt
det som Verden forespejler os som
Væfse, og derfor kom hun til en sa-
dan forførdelig Død. Men hvem har
da Livet lovet noget? Livet lover
intet, men Verden lover, og Verden
bedrøger. Hun skulde have hørt paa
hvad Gud lover, han som evig holder
Ord, og hendes Sjæl vilde have været
vel bevaret.

Bed den samme Tid gif ikke langt
fra det Hus hvor hin Vige boede,
Kæfserinden gennem det Sogehus
som berer hendes Navn. Hun stod
foran en blog, læringslyg Viges
Seng. Bevæget ved Synet af et saa
ungdommeligt Dødens Offer, spurgte
hun, om hun ikke ønskede noget; hun
skulde saa alt hvad hun, Kæfserinden,
kunde skaffe hende. „Jeg behøver in-
tet, jeg har alt!“ svarede den unge
Vige, mens hendes Læbe var rettede
paa det Billede af den forførdede
som var stillet lige overfor hendes
Seng, det Billede som hun tidlig han-
de saet præget i sit unge Hjerte.
Endnu engang tilbød den høie Dame
hende at opfolde ethvert Luffe hun
maatte have; men Svaret blev det
samme: „Jeg har alt!“ Det var
en skælsig Sjæl, som allerede havde
forsmagt paa Saligheden.

— „Der Lutheraner.“

Omdøbbelsens Nødvendighed.

„Ves til dit Gud; thi du skal dø, og ikke leve.“ Naar det tales og skrives om Religionen og om det som skal befordre vor evige Lykke, saa er det altid lærde Folk som maa gjøre dette; for de kan tale dogmatisk og teologisk, og det er da vor Lykke som menige Folk, at være lærere er besjælede af den rette Ortodoksi, og Maal er Sjælens Helse, som er det højeste Mål for Lid og Evighed. Dog tror jeg, det kunde ikke være saa ganske uden Betødning at høre fra en erholdig og uheldig Læge, hvorledes han forstaaer at forklare sin Mening om Guds Ord, og om hans Ortodoksi eller Rettroenhed saa bestaae Prøve overfor samme. Jeg tænker mig Muligheden af stor Interesse hos vore Lærere og Sjælsfærgere for at høre fra saa mange som mulig af sine Medmennesker, Lægefolk, om de paa den Maade kunde opdage en Smule Frugt af sit haarde Slid og Slæb i Kristus Tjeneste. De har jo gjort det til sin Livsopgave at opføre sin Ungdom, sin Manddom og sin Alderdom i Herrens Tjeneste paa Jorden; men af, hvor mangt et uadigt Stik vil dog ikke med Gern og Ve forgyves se sig om efter Frugten af sit trafaste Arbejde for Guds Rige! De finder saare lidet; det ligner nok de gamle Tider som vi læser om i det 25de Kapitel af Profeten Jeremias, naar han giver Jødefolket den frygtelige Reford og siger: „I 23 Aar er Herrens Ord kommet til mig, og jeg har talt til eder tidlig og idelig, men I hørte ikke. Og Herren sendte til eder alle sine Tjenere, Profeterne, tidlig og idelig; men I hørte ikke, og I hørte ikke eders Fædres Røst til at høre.“

Fortællens Stræffelighed.

Men hvad var det som Profeterne prædicatede saa idelig for disse gjensidige Folk? Jo, de prædicatede Omdøbbelse for dem; de sagde: „Vender dog om, hør fra sin onde Vej og fra eders Jdrattens Udsigt! saa skal I bo i det Land som Herren gav eder og eders Fædre, fra Evighed og til Evighed.“ Denne Omdøbbelselære har altid og stadig lidt iblandt Folket fra de første Tider af. Men er det da saa absolut nødvendigt for os Mennesker at vaagne op af Søndesønnen og gjøre Bod? Jesus har dog gjort alt for os, hvad skal saa vi gjøre? Jo, vi vil ellers resifere af miste hvad han saa dyrt har forhvervet for os, og gaa evig fortabt, og det betyder ikke mindre end evig Misse, og det gaar sandelig over alle Hærnuftens Grænser. At gaa evig fortabt er et frygteligt Ord, om man vil tænke det vel over. Det er i al uendelig Evighed ikke at kunne nå den mindste Glæde, den allermindste

Trøst i de aller værste Fortællens Tider; med at være fortabt menes at tabe Saligheden, tabe Raaden i Kristi og evigt Liv, tabe Guds Kornrelle, aldrig i Evighed at saa se Guds Røst, tabe Samlivet med alle helige Guds Børn, tabe Verlighedens Årøne, ja at tabe veien til al disse Jesu Kristi Nedøring til det evige Liv og aldrig, aldrig i al Evighed at saa se Jesus. Dette er, hvad en uovendigt Sønder lader, naar han skal ind i Evigheden, og ubegribeligt meget mere af Verlighed og Glæde som intet Menneske paa Jorden fortaar eller fortaar at beskrive. O at tabe evigt Liv og Salighed er noget saa frygteligt, at det ligesom sluger al anden Sorg og Bedrøvelse, som findes som under Solen.

Naar, hvad man har fortjent.

Men hvorledes er nu dette? Jaar de fortabte da slet intet i Evigheden? Bliver de bortkastede som et raadtent Væle? O desværre ikke, de har hvad de saa ubegribelig nødigt vilde have; de bliver nødt til at underkaste sig hvad de i al Evighed maa begære; for den frygtelige Svul og Pine og Graad og Jammer i det græselige Helvede er ligesom ubegribeligt som ubestueligt; og just som — efter utallige Forhindringer maa de bestandig tænke, det er blot Begyndelsen af Evigheden, og de arme fortabte maa da jaure sig og lige: Dette er netop Begyndelsen paa vore Piner og Smerter, og der bliver i al Evighed ingen Forandring. O Evighed, som intet Tidseem kan naa! Al, at vi forstod vort eget bedste og vilde søge Herren, mens han er at finde, og kalde paa ham, mens han er nær, og lære af Sønderluden, som vi læser om i Lukas 7, 36, som sit den herlige Tilale af Herrens, at han sagde: „Din tro har frelst dig; gøt bort i Fred!“ Gødes Tro var ikke blot en Tanke, — nei, den var en Hærlighedsdø, som var virksom i gode Gjerninger. Se paa hendes Opførelse — ogsaa af Midler, se paa hendes Taarevand, som blev saa mangfoldigt, at hun kunde vasse sin Herrens Hødder dermed, og tørre dem af med sit Hovedhaar. Gødes Tro var undfangen i en hellig Jammers Hølle. Fortælleren saa den ikke, men Jesus saa den, hans Navn var løvet!

Opstet ikke.

O, kunde vi arme Søndere ret forstaa, jaend det er for sent, hvad det er at dø en usalig Død! Det er dog saa frygteligt i sig selv, at om hvert eneste Menneske som findes paa den gamle Jord, kunde reise sig alle som en Mand og græde Mod i Medsynd over den uforselge, det vilde dog ikke have den ringeste Betødning imod Helvedes evige gru. — stort sagt, intet Tangemaal paa Jorden kan finde Ord haarde nok til at beskrive den

fortabtes frygtelige Skæbne; det gælder i Sandhed at gjøre som Salmisten siger:

„Nu lover du, brug denne Tid; hør ved, om du ser Morgen blid. Den som idag er sund og rød, er lidt imorgen bleg og død; hør du i Modhærdighed, hør Helvede er vist bered.“

Er det noget i Jordelivet som bringer sand og varig Selvrod og Rigdom, saa er det sand Omdøbbelse fra Været til Væst, fra Salans Røgt til Gud.

Det var noget af vor Fædres første Prædiker i hans Rjeds Dage paa Jorden, naar han sagde: „Omdønder eder, thi Dømmetiges Rige er kommet nær.“ Nu hører vi om disse frygtelige Tidtagelser som i San Francisco og i Chili i Syd-Amerika og mangfoldige andre lignende, paa forskellige Steder i Verden; nu taler de til os ligesom i et Jordensprog og siger: Omdønder eder, thi Dømmet er nær; den sidste af Tidens Dage, Dømmets store Dag, kan være os nærmere, end vi tænker. Naar vi betragter Tidens Gang, ogsaa med Henblik til de Tegn som skal se i Verdens sidste Tider, er de ikke boghævelig gaarde i Opfyldelse? Hører vi ikke ogsaa om Vantroen, som er de sidste Tidens Tegn, hvor frygtelig den griber om sig allesteds? Har ikke Jesus selv sagt, at naar Menneskens Søn kommer, man kan vil finde Troen paa Jorden? Vi hører, hvorledes Vantroen tager Overhaand endog der, hvor Reformationens klare Lys oprandt, og hvor Guds Ord har været prædicatede uforfækket i Hundreder af Aar. Hvorledes er det der nu? Det er frygteligt, en stor Del af de lærde iblandt Folket foruagter totalt Kristendommen. Er ikke alt dette Tegn paa Verdens sidste Tider? Hvem kan nægte dette? Og selv om Mennesket er sig selv bevidst, at det snart fortaar en yderste Dag, en Dømedag, saa at de ligesom ihjælper for hvert Jordenslag, saa er de dog saa betruede af Verdslystigheden og nedfunkne i aandelig Blindhed og aandelig Sifkerhed, at de slet ikke kan se den frygtelige Hørd de jaure i, men har total Migt til Guds Ord, total Migt til at gaa til Kirke, til Herrens Gud for at høre Guds Ords Prædiken, total Migt til Gudsandagt, mere Væst til at tale om Sindder og Sladder end om sin usalige Sjæl, det evige Liv og Verdens Fæst. Hvad hjælper da vort Strømmen, naar Hærligheden til Kristusdommen er borte, og Hærligheden til Gud og de beskigede Raadenibler ogsaa er borte? Man ser paa disse Ting som paa en gaade fuld Sag, noget trist og mørkt; hvad hjælper det saa, om man tror alt det

som er skrevet om Jesus, saa man holder det for Sandhed at være, naar man altid modstaar den Helligaand, saa han ikke faar forklare Jesus i vore Hjerter? Ja hvad hjælper endog vor hellige Daad, naar man ligesom tramper den under sine Fødder og ringeagter den? O hvilket stræffeligt Liv! Jesu Blod er udgødt for saadanne Mennesker, Men om Fortællelse, man vil nok til Himlen alligevel, naar man dør; men man vil saa gjerne saa Lov at gaa Rjeds Vej did; for da kan man saa have den gamle Adam med sig; han er dog saa frygtelig haard at blive tvit alligevel, og saa giver man sig dermed til No og aandelig Sifkerhed og tænker: „Jeg faar vel bedre Aaledning.“ og puffer muligens ogsaa paa, at man tror. Men paa den Maade vilde Himlen blive et Hjem for ugadelige. O nei, ikke Rjeds Vej, som er den brede Vej, fører os til Himlen, men Korsets Vej, som er den trange Vej; og Begyndelsen paa denne Vej er en saliggjørende Bod. O hvor herligt det er; thi hvor der er sand Bod, der er Søndernes Fortællelse og Guds Raade, der er Kristus og hans Fortjeneste. O lykkelig det Menneske som kommer ud af Søndesifkerhedens mørke Taage, saa det finder frem paa Helliggjørelsens Vej.

Sang og bed.

Vennen i Jesu Navn er Røsten til Himlen, til evigt Liv og Salighed hos Gud. Vennens Kraft er stor, naar den er alvorlig. „Gud vor himmelske Fæder gav os sin Søn, den allerdyreste Raadegave, uden vor Vn; hvad vil han da ikke give os, naar vi beder?“ (Gerhard) Vi har bede med Tro og Tillid, ikke tvilende, og det vil den Helligaand saa gjerne lære os, om vi ikke modstaar. Der er mange Mennesker som tænker, at bede uden Afslæde er aldeles en Umulighed; men dette er en stor Misforstaaelse. Sjænt jeg selv desværre har lidt forstaaet mig paa disse Ting, saa er det dog en Sjænsgjerning, at det Menneske som taler saaledes, ikke er kommet ret ind i Samlivet med vor Herre og Gud og Fæst; thi at bede uden Afslæde kan vi, naar vi beder i Anden, det vil sige, saaledes at vort Hjerte og Sind støde og altid har en hellig Røngiel efter Gud, som hører ogsaa Hjertets stille Sufte.

Livet er et Vaan af Herren.

Livet er livet os, ikke som en Egen-dom, men som et Vaan. Væden stotter os ud af Tiden, ind i Evigheden; hvor alvorligt bør vi derfor ikke tænke paa vor Død! I Dødetimen afjøres det, hvorledes vi for evig skal blive, salige eller usalige. Derfor vil den troende Sjæl med sandt Hoor berede sig paa denne Time.

Jeg venter dig, Herre Jesus, til Dom, hvert Pleblik jeg ser mig om;

høflig du kommer og saare brat, maatte denne Dag eller denne Nat. Mit Hjertes Lampe dig være bered i Tro, i Haab, i Kjærlighed. Jeg lever eller daager, saa er du min, jeg lever eller dør, saa er jeg din; o Dette, som snart, som mild og lid, og gjør mig sølig med dig til evig Tid.

Hver Dag kommer vi Døden, Døme og Evigheden nærmere; det er derfor klogt at tænke over, hvorledes vi kan bestaa i Dødens og Dødens strenge Prøvelse, og hvorledes vi skal kunne vinde det evige Liv. Intet er tilstørre Gjaeder for Gudstrotigheden end Omvendelsens Opfattelse; forogter vi den Selvigaands Aaldelse i Hjertet, saa vil vi aldrig komme til sand Ved og Bedring. Men den som fernedelst Troen paa Kristus er indskreven i Livets Bog, bliver af Englene ført ind i de himmelske Voliger.

(L. A. i „M.“)

Den rigeste Mand i Sognet.

Der var en Mand som drømte, at paa en bestemt Dag og Time skulde den rigeste Mand i Sognet dø. Da han nu selv var meget rig og uamtøielig den rigeste Mand i Sognet, gjorde denne Drøm et elendommeligt Indtryk paa ham; thi han havde drømt meget klart og levende. Ja, det var ham, som om hans Dødsdom var faldet paa høiere Steder af en uafvendelig Skjæbne.

Som Dagen nærmede sig, blev han mere og mere nedtrykt i Sindet, og tilfaldt blev han alvorlig syg. Intet Lægemiddel vilde hjælpe; Døden strakte sine mørke Skygger hen over hans Veie. Han svandt hen og udtalte selv, at han sank ned i et frygteligt Rørte.

Kygerne som havde soaet Kys om Sludalidelsens Oprindelse, fandt nu paa en Vist. De nærrede ham med Henjam til Skoffelietet, og saaledes havde han passeret den skjæbnevangre Time uden at vide det. Saa snart han blev klar over dette, fattede han en siebliffelig Vindring, og nu kom han hurtigt til Kræfter igjen.

Strafs tænkte han da, at det var en tom Drøm, han havde haft, og som han uden Grund havde taget sig saa nær. Men paa samme Tid havde han soaet en Fortsmag paa det Fiebif, der jo dog, før eller senere, vilde komme til ham som til alle dødelige; thi „det er befiffet Kæmpeffene en Gang at dø, men derefter Dømmen“ (Hebr. 9:27). Og han forstod, at her kunde alle hans Rigdomme intet hjælpe ham. Og da han saa Dagen efter erfarede, at just i den Time som han havde ventet paa med saa stor Spren-

ding, var en gammel Mand i Sognet død, som var meget fattig, men som frem og gudstrottig i sin Jotfigdom, at han var agtet af alle som den frommeste Mand i hele Sognet. Iag det ham, at Trømmen saaledes alligevel var gaaet i Opfyldelse; thi den som var rig paa Tro, var alligevel den saunde rige; thi hans Statte kunde hverken Røl eller Rukt fortære, eller Tøve og Høvere brude ind og stjæle. Han eiede Statte i Himlen af uferfrænkeliq Verdi.

Disse Tanker gav Stødet til hans Omvendelse. Han søgte nu at finde Veien til Guds Rige, før det var for sent, og fandt den ogsaa ved Guds Raade. Thi for Gud er alle Ting mulige. Og saaledes kom han i Besiddelse af de Rigdomme som Døden ikke kan fratage os; den fører os tværtimod ind til den fulde Besiddelse af dem.

„Og dem som er rige i den Nærvarende Verden, at de ikke skal hovmode sig, ei heller lætte til Haab til den ubiøse Rigdom, men til den levende Gud, som giver os rigelig alle Ting at nyde, at de skal gjøre godt. Blive rige i gode Gjeringer, gjerne give og meddele, saa de famler sig selv en Stat, en god Grundhold for det tilkommende, forat de kan gribe det evige Liv“ (1 Tim. 6: 17-19). „Kirkeoffen.“

Landsmand.

Sois de passer at bo paa et Sted hvor eders Værn har rigelig Afgang at saa en god Skoleuddannelse, saa kom til Portland, Wash., og lifte eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Lotter eller Vand i større eller mindre Stykker hør man henvende sig til John Stenkrue som boer paa Stødet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Customs Office, 402 Bernice Bldg., Tacoma, Wash.

A. & S. Schmidt Co
208 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Skov eller ved Behandling af Skovforer: Bæk, Urdynger, Mikroskop, Fyrtøler, Guldretter, Skov, Værditøler og Rødtøler. Skriv: nord til os.

Gaa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Romer med eders Doktor Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle Slags (saa som: Hofmandsdræder, Rasta-dræder, Rigabalsam etc.)
Apothekeren er altid villig til at give Raad om Læses.
Post-Ordre ekspederes pr. Cagnacche.
Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1425 18 Ave. Hj. Pike Street
Seattle, Wash.

HOTEL DIRECTORY.
Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.
HOTEL GORDON
1309 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.
When in Spokane stop at
Hotel Alger
Opposite N. P. Depot
Transients & Specialty
Free baths.
Los Angeles.
Portsmouth
HOTEL AND CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.
New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 1 State St., New York
Närmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Jodvandrer og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantbesoender, træffer i Pilgrimhus og staar Emigranterne til med Raad og Daad.

EASTERN REALTY CO.
Olson, Hopperstad & Telsberg
Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle saavel som nye skandinaviske settlementer
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

For Førsteklasses Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf
J. P. AABERG
1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. L. N. JACOBSEN
Norsk Læge og Kirurg
Kontorid 10-12, 2-4 og 7-8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3202
Residence: Ind. 3420.

DRS. ROBERTS, DOERREF AND BLODGETT
Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

C. C. MELLINGER
Begravelses-Direktør
Skandinaviske og Tysk Tales
Phone Main 251. Home A 1251
216-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
217-218 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Oplag fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasfes Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy
Standardist Apothek.
Ole R. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes omgjørtig
M. 7214 1102 Tacoma Ave.

Standardist
Begravelsesbureau
C. O. LYNN
Telefon Main 7745 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

SAM CROW HOUSE
FURNISHING COMPANY
225-27-29
Riverside Ave. Spokane Wash.
Complet Udvalg Linoleums, Carpets, Möbler, Ovne og Crockery.
Telephone Main 2494

Alterbilleder Vertikal og horisontalt malerier af alle størrelser og billigt. Mit Arbejde garanteret. 11 Nord Skovvej. De bedste Anbefalinger læses. Skriv eller Kom og se til **Arne Berger, Kunst.**
544 Wash. Str., - Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL
Bladeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 166
Residence - - Bed 2881
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wa

ROB'T. W. COLLINS
Sulte in Wiggert Bldg., handler med Real Estate og faste Landeindomme. Laan
CORUB D'ALENE, IDAHO

„Pacific Herald.“

A Religious Weekly.

Skriftligt Ugeblad udgivet af Presbyterianske for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland, Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til H. O. Hjerte, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Rubeder, Beskjæftigelses og Notiser indsendes til „Pac. Herald“ Revue, Puget Sound Posten, Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjæftes af Past. S. W. Tjernagel. Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Aaret \$.75
For Aaret til Canada 1.00
For Aaret til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Fra Parkland.

Den anden Pinsedag var en Selskabsdag for Parkland Menighed, idet Kandidat D. H. Torvæ den Dag blev ordineret. Festen begyndte med Afslutningen af Salmen „Behold os Herre ved dit Ord.“ Past. O. J. S. Frens foretog for Altret. Derpaa sang man Salmen „Op Høns Bøgter fører el. kundgjæver Folket Herrens Vel.“ Pastor S. A. Stub fra Seattle holdt Prøvetalsten paa Grundlag af 96de Salme og oplæste det af Ordinanden forfattede Levnetsløb, der lyder som følger:

Ordinandens Levnetsløb.

Ditlen Wentzel Torvæ blev født i Rørvædel, Danmark, den 31te Mai 1878 og blev hjemmedøbt paa Fødselsdagen. Fremstillet i Kirken i August, i. A. Konfirmeret i St. Rands Kirke i Odense den 16de April 1893. Han studerede fra „Gierfings Skole“ sammesteds den 14. Juli, i. A. Var Elev paa Apoteker i Rolding og Vejle fra Jan. 1894 til Aug. 1897. Beskød „Pharmaceutisk Medhjælperexamen“ i Oktober, i. A. Efter altsid barnesligt studerede han ved „Den Pharmaceutiske Baccantiale“ i Kjøbenhavn fra Nov. 1898, til Okt. 1900, da han studerede. I de følgende Aar havde han Stillinger paa flere danske Apoteker, indtil han i Aug. 1903 advandrede til Amerika. Ved sin Ankomst i New York modtoges han af Synodens Emigrant Missionær, gennem hvilken Guds Størelse han fra Begyndelsen søgte sig kattet til dette Samfund strag ved sin Ankomst til Seattle den paafølgende Uge. I nogle Aar arbejdede han i sit Fog i forskjellige af Bessens Byer, indtil han i Dec. 1906 fik egen Forretning i Seattle. Siden den Tid har han været

Medlem af den derværende Synodemeninghed. Hovedsagelig ved Omgang og Samtale med nævnte Menigheds Præst, Past. S. A. Stub, er han kommen til den Erfendelse og Overbevisning, i Kraft af hvilken han ved Guds Hjælp staaer her i Dag. Siden Marts i Aar, da han afbrød sin Forretning, har han studeret hos Pastorerne Raberg og Darrstad her i Parkland. Han erkjender ved dem at have modtaget ubetalelig Undervisning i Guds Ords Sandhed.

Efter at have bestaaet den fornævnte Examen for en dertil nedsat Kommission samt flere af Distriktets Præster, fremstiller han sig nu til Ordination paa modtaget Raad fra Synoden, gennem Alaska Kommissionen, til at bestjene Estimonissionen og til at bestjere Parochien ved Teller i Alaska. Til Opnævnelser af dette Raad er han sig ikke bevidst at have anvendt noget i Guds Ord forbudt Middel, men tvært imod erkjender Guds naadige Størelse i alt, som har ført ham til det.

Pastorerne Toke, Raberg, Kavler, og Selindahl deltog i Oplæsningen af de brugelige Skriftsteder.

Ordinationstalen holdtes af Pastor Darrstad over det 16de Vers af det 1de Kapitel af Pauli 1ste Brev til Timothens og gjengives i sin Helhed efter et stenografisk Referat som følger.

Ordinationstale.

Giv Agt paa dig selv og paa Undervisningen, hvis ved dermed! Thi naar du giver dette, skal du frelse baade dig selv, og dem, som høre dig.

Dyrehare unge medtroende i Kristus, jeg tilføjer dig paa denne din Selskabsdag Guds rige Naade og Belsignelse.

1. I Guds Ords Rys vil vi da betragte hvad en Evangelists Hovedopgave er, og se først hveri den bestaar. Den Helligaand siger her ved Paulus: Giv Agt paa dig selv og paa Undervisningen. Blev ved dermed. Dette er Hovedsagen, skjønt det indbefatter mange Ting. Her er det nævnt to Ting, først, giv Agt paa dig selv, dernæst giv Agt paa Lærdommen.

Giv Agt paa dig selv. Dertil hører at du giver Agt paa dit Hjerte hvorefter Livet udspringer. Dernæst giv Agt paa dit Livs Virksomhed, dernæst ogsaa dit Raad. Naar du skal give Agt paa dit Hjerte, da maa du tage Ordets Rys og dermed belyse dit Hjerte. Da vil du af Loven og Evangelium lære at se det, som du allerede her længe siden begyndte at lære og forstaa. Da vil du ret se, at der hos os, i vort eget Hjerte, er intet godt; at vi i vor egen Barm bærer en farlig Slange, som vi maa faa besværges af ham, der er Mandernes Hoved, den freenige Gud. Naar du

jaa giver Agt paa dit Hjerte og sinde, at du er en Synder, jaa maa du ikke lade det blive dermed, men fremfor alt komme ihu at Jesus Kristus er kommen til Verden for at gjøre Syndere salige. Saa vil du ogsaa gjøre Fremstrid i at forstaa, at Jesus Kristus Guds Sønns Blod renser os fra al Synd, og om end du Synd er rød som Purpur, jaa er den toet af, og dit Hjerte vasket rent i Jesu Blod. Naar du har disse Ting fuldt befastet i dit Hjerte, da er den vigtigste Del gjort for da er dit Høvere vel begyndt.

Men naar du jaa har lært at give Agt paa dig selv, lært, hvor du skal finde Frelse for din Sjæl, jaa vil du ogsaa give Agt paa dit Liv, hvordan dets Virksomhed efter det nye Aemne skulle være beskaffen. Du maa da se til, at det Liv, som udspringer fra dit Hjerte, maa bære sin Drift fra Sandhedens Raad, som giver Livet og opbeholder Livet. Du vil se til, at alle dit Livs Virksomheder, det indre, personlige Liv, og al din Virksomhed omkring dig, i dit Hus, paa Missionærerne, at hele dit Liv maa sesledes paa-aendes af den Helligaand, ligesom det naturlige Liv, det naturlige Blods Renhed bliver vedligeholdt ved Røstern, Handedrættets Renhed. Saaledes er det nødvendigt for en Kristen uafsladelig at lade Guds Raads Valt reise, stærke hjælp, vedligeholde det ved Gjenfælsken begyndte Arbejde.

Dernæst vil du se til at finde ud, hvad det er, Herren vil du skal gøre, og da vil du give Agt paa dit Raad, forsøge at udlære din Raadshjælp. Dertil hører først, at du giver Agt paa dit Raadsbæren. Med andre Ord, at du giver dig fortrolig med den Taale, at du er kommen ind i denne Tilling ikke paa Slump, eller ved et Tilfælde, eller paa en Naade—du ved ikke hvoreledes. Rejdel Høvere hvortil du er kaldt bliver sandt, at du mangen Gang maa levere for dit eget Hjerte og for Djævelen klare, hvidtiske Beviser for, at du er paa din rette Plads.

Der vil ogsaa komme Tider, da Høvedet vil svæge, hvorfor skalde netop jeg blive landsforvist til dette kolde Sibirien? Hvorfor ikke nogen anden? Der vil komme Tider da du Kamp vil blive tung. Du kan ikke undgaa det. Djævelen og dit eget Høved vil friste dig dertil. Endog Petrus blev fristet paa denne Naade, da han fik Væddet om at han skulde følge sin Jærlser i Døden. Da vendte han sig og saa paa Johannes og spurgte: Hvad skal da denne? Dertil svarer vor Herre: Hvad kommer det dig ved. Følg du mig.

Naar du da kommer ihu det fristelige Raad du har faaet, og da desuden af den Helligaand har faaet Hjælp til at arbejde i Herrens Sin-

gaard, har begjæret en Biskops Embede, har faaet Lust og Frimodighed til at rejse til et fjern Land for at tage dig af en Slægt, som er forfæmten legemlig og sundelig, da er det virkelig, klare Beviser for—og ingen Djævel, intet Mennefte kan nægte det—at det er et kristeligt, hæderligt Raad, du har faaet. Dette skal være dit Trøst, og da kommer det ikke dig ved, hvor andre sidder eller arbejder. Om Herren finder det tjenligt, at jette andre til at danne paa Røser, hvad kommer det dig ved? Følg du mig, siger vor Herre. Det er en stor Guds Naade, en uhyggelig stor Gode, at vi omme Mennefter, til elendige Syndere, kan jaa følge Herren under hans Kors paa den Torne-bestræde Vej. Dette kunde være os en lund Glæde; thi Veien fører os til Himlen, og Reisen er dog heller ikke saa lang.

Men jaa skal du ikke alene give Agt paa dig selv, paa dit eget Hjerte, dit Liv, dit Raad. Du maa ogsaa give Agt paa Lærdommen. Det er, at du lært og strengt flittig studerer og gransker Guds Ord og derved bliver mere og mere fortrolig med Guds Raad til Salighed, jaa du ved Studering. Men og Ansigtsløse mere og mere træder ind i og bliver fortrolig med Guds himmelige Raad til Salighed, bliver fortrolig med Guds Ords Jæddhold—Loven og Evangelium.

Da bør du ogsaa se til, at du studerer disse Ting saaledes, at du har for Sie den praktiske Rytte, som disse Lærdomme skal bringe, at du kommer ihu, at Guds Ord eller Kristendommen ikke er lig filosofiske Sætninger i det, at disse er uopraktiske. De glæder og tjener os ikke længer end saa længe vi er ved godt Mod. I Lyden dæer de ikke. Sed Græsen dæer de ikke. Kristendom er praktisk. Guds Ord er nyttigt til Lærdom, til Straf, til Rettelse, til Opbyggelse. Sed den rette Strag af Guds Ord er det, da saaledes kan bringe roig Belsignelse. Du ved, baade hos dig selv og hos dem, som du er sat til at undervise, at Gudfrugtighed er nyttig til alle Ting, da den har Forjættelse for det Liv, som nu er og for det tilkommende.

2. Hvad skal da opmuntre dig og give dig Frimodighed, Lust og Kraft til, at tage fat paa denne alvorlige og vanskelige Gjerning, hvortil ingen dog er dugtig, dersom ikke Gud gjør ham dugtig? Vi kan ikke af vor egen Kraft lære eller høre Guds Ord uden den Helligaands Bistand—han ene hjælper os dertil—langt mindre kan vi være Beledere for andre uden den Helligaands Bistand.

Der Text siger, Blev ved i disse to Ting, thi naar du det gjør skal du frelse dig selv og dem, som høre dig. Lær vilken Høve, hvilken stor Ting dette er! Det synes, som om dette

vilde være rent umuligt. Det bruger Gud et Udtryk om arne Kæmper, som er det hæleste, som kan tillægges dem, thi det er noget, som alene tilkommer Gud, nemlig, at frelse Sjæle. Det er ikke Frelse i nogen anden end Jesus, og alligevel siger Herren dig, naar du gjør dette, skal du frelse dig selv og dem, som høre dig. Saaledes taler Gud, og saaledes skal vi tro om denne Gjerning. Dermed er ikke sagt, at vi Kæmper freller os selv. Men naar Gud gjør dig til sit Sendebud og udruster dig med Midler, som han selv har forordnet, da freller Gud gennem dig som et Sendebud eller Forvalter af det frelsende Ord. Den treenige Gud, Fader, Søn og Helligaand er i Ordet og Sakramenterne, og derved freller han, men han gjør dig til et Sendebud i Kristi Sted. Eller som Paulus siger i det andet Brev til Korinthierne:

Men alt dette er af Gud, som har forlyst os med sig selv ved Jesus Kristus og givet os Forligelsens Tjeneste; thi Gud forlygte ved Kristus Verden med sig selv, idet han ikke tillregnede dem deres Overtrædelse og har oprettet Forligelsens Ord blandt os.

Saa er vi da Sendebud i Kristi Sted, ligesom Gud formaner gennem os; vi bede i Kristi Sted: Voder eder forlige med Gud.

Gud freller, og han alene; men Gud freller paa den Maade, du skal vandre, gennem dig. Dette skal være dig en Glæde. Du skal frelse dig selv, det er: Du bliver frelst ved det Ord, som du selv forvalter og som en troende tilgæver dig og tror, og naar du bliver ved dermed og er tro over lidet, da har Herren lovet dig, at han vil sætte dig over noget.

Du siger ikke at du skal frelse bare dig selv, men ogsaa alle dem, som høre dig. Alle dem, som høre dig — er dette muligt? Ja; saa siger Gud selv, og da er det saa. Men skal vi da tro, at alle Kæmper, som kommer til at høre dig, skal blive omvendte, er det Meningen at alle, som høre dig fortælle om Kristi Død og Forsoning, bliver frelste? Gud vil, at alle Kæmper skal blive salige. Du vil, at alle, som høre hans Ord skal blive salige, og i hans Ord er der fuld Kraft til at frelse alle, som høre det. Det er ikke den Kæmpelige Stemme, som udtaler Ordene, som freller, men Gud vil nok sørge for, at hans Ord ikke skal vende tomt tilbage, men at det skal virke hvad han har bestemt. Du vil give et Hjæhjerte istedetfor et Stenhjerte.

Øvste det nu er af dine Tilhørere, som virkelig høre Ordet det kan du ikke afgjøre. Noormange det er, som modtaa, noormange tilluffer Prene, det ved vi ikke — trænger deluden ikke at vide det. Vi skal bare tro paa Herrens Ord. Du kan gjerne gaa ud

fra, at alle, som høre dig, kommer til at frelles. Den sidste Regnskabsdag skal vise noormange det virkelig var, som hørte Ordet og anandede det.

Opmuntrende er det dog, at du skal staa i Guds Sted, være Guds Medarbejder, staa Side om Side med din Frelser i Kamp mod Sonden og Djævelen. Er ikke denne Herredøvelse noget? Er dette glædeligt, selv om du maa drage ud til det kolde Kjøkken? Derfor vær frimodig, vær glad over denne store Guds Raade og frugt Hæls; thi Gud er med dig og giver dig Kraft til at forkynde det Ord, som skal frelse dig selv og dem, som høre det. Herren velsigne dig og give dig Raade dertil. Amen.

Kandidaten blev derpaa af Pastor Hartstad ordineret til det hellige Prædikeembede.

Festen afsluttedes med Salmen „Nu bede vi den Helligaand.“

Om Eftermiddagen samledes man atter i Kirken, hvor Akademiets Niskensforening og Menighedens Ungdomsforening havde foranstaltet en Afstedseft til Hæ for Pastor Tornøe og hans Forlovede, Miss Francis Deariffen. Taler blev holdte af Prof. Peterson, Pastor Tornøe, Pastor Hartstad og Mr. T. G. Sætra. Et Afstedoffer blev optaget til den vordende Kasse Missionær personlig. Man samledes derpaa i Kirken s. a. m. hvor Forretninger leveredes og hvor en hyggelig selskabelig Stund tilbragtes. Bore unge Klasse Missionærer har vundet mange Venner i Parkland, som vil følge med sine Hænder om Guds rige Raade og Betsignelse i deres Virksomhed i det fjerne Norden.

Bort Arbejdsfelt.

Jea Edison, Wash.

Mr. og Mrs. Andrew Johnson havde den tunge Sorg at miste sit eneste Barn, lille Alf Lee. Han døde den 4 Juni og blev begravet fra den lutherske Kirke den 6te Juni under stor Deltagelse. Menighedens Præst talte Trøstens Ord til de søgende. Gud trøste dem i denne tunge Sorg, og hjælpe dem at bære Sagnet med Haabet om et saligt Skjenk.

For Menighed i Edison har nylig anslået sig en Kirkeklasse. Den er bestaaende af Strikede Brod, i St. Louis, og er i alle Henseender Tilfredsstillende. Det er Kvindeforeningen, som har høbt den og givet den til Menigheden. Den blev lagt ibrug første Gang Søndag den 21 Mai. Maatte da Kirkeklassens Løner lalde ret mange til Herrens Hus. Raade paa gammel og paa ung, mest dog paa Sjæle troet og tung, jeg for den evige Hvile.

Seattle.

Pintsedag var en vakkert Dag her paa Sundet, den Kjønneste vi har høbt loar. En pen Forjamling var mødt frem til Gudstjenesten.

Past. Stub reiser til Chicago Thorodag Aften over Great Northern til Chicago og venter at være borte en tre-fire Ugers Tid. Past. O. W. Sorenson, som kommer til at bo i Seattle, vil overtage de ministeriale Forretninger i Past. Stubs Fravær.

Konfirmationsgudstjeneste afholdtes i Kirken s. a. m. s. a. m. Søndag Formiddag den 11te Mai. Børnene gjorde sine Sager godt. Past. Stub talte paa norsk og engelsk. Ni unge blev konfirmeret, syv i det engelske og tre i det norske Sprog. Følgende blev konfirmeret: Miriam og Alma Høne, Ruth Eide, Walter Swanson, Edward og Edwin Meyer, Wilh. Michelsen, Edward Hately, Erwin Suther. Et Offer stort \$23.31. Gud bevare de unge i deres Daadspag.

Ballard.

Vi mindes med Tal alle vore Sønners Besøg under Kredsmødet her den 19—21 Mai. Velkommen igjen, allesammen!

Både den norske og den engelske Kvindeforening modtog med Glæde en Indbudelse fra Seattle Afdeling af Jannansels Menigheds Kvindeforening i Seattle til at deltage i en fælles Sammenkomst i det nye Kirke-Basement paa Hjørnet af Thomas og Pontius Væd, den 28de Mai. En lignende Fællesfest holdtes i Ballard i For Sommer. Saadanne Fester tjener jo til at fremme Kirken Sog, idet de opmuntre til kraftigt Samvirke og større Tro og Trofasthed og Frimodighed i vert Kristensald.

Den 11te Mai var en Hviledag for Jons Menighed, idet 17 unge Kæmper paa den Dag gjentog sit Daabsløfte i Menighedens Vidde. Ni konfirmeredes paa norsk og otte paa engelsk. Kirken var pent smykket med Blomster og Grønt og vel fuldt med en andægtlig Skare af Tilhørere. Følgende er Konfirmandernes Navne: Lillie Sigfrida Albertson, Lida Olive Anderson, Jennie Stella Anderson, Bertha Eleonore Brelle, Clarence Ordner Hoaland, Agnes sen, Leo Oliver Larsen, Berntine Elizabeth Hagen, William Arthur Hanson, Eider Ingvald Olson, Inga Caroline Hoffsted, John Emery Pedersen, Carl Johan Rasmussen, Halvor Strandrud, Claude Orlando Niele, Inga Beatha Bardis og Violet Ruth Blomstedt. Gud bevare dem alle indtil Enden!

Om Aftenen holdtes Aftergangsgudstjeneste, under hvilken baade det norske og det engelske Sprog benyttedes. Der var 50 Hæfter ved Herrens Bord. — det største Antal som nogen enkelt Gang er gaaet til Alters i Jons lutherske Kirke i Ballard.

Søndag Aften blev en af Menighedens Døtre, nemlig Julia Dagua Anderson og Charles H. Viane egtensiede i Kirken. Brudevend var Brudens Broder, Arthur Anderson og Brudebrude Thorvald Nelson. De nygifte vil bo ved Mill Point i Seattle. Maa Herrens Velsignelse altid følge dem!

Ungdomsforeningen har valgt Ramie Johnson og Selma Pedersen som Delegerer til Ungdomsmødet i Parkland den 19de Juni.

Efter Gudstjenesten paa første Pintsedags Formiddag optoges Ole Rasmussen med Hustru og fire Børn samt Mrs. Vjort og hendes to voksne Sønner Vanda og Alfred i Menigheden. Lykka dette Vidnesbyrd vil Herren viselig velsigne, ikke mindst under vore Omstændigheder, da Erhædelser paa dette Punkt er saa faa hos saa mange.

Pastor Stub og Pastor Tingelstad reiser i Aftes aftover over Great Northern Torodag Aften den 11te Juni for at overvære Synodemødet i Chicago. Under deres Fravær vil Pastor O. W. Sorenson vikariere. Strafs efter sin Tilbagekomst fra Chicago vil Pastor Tingelstad paabegynde otte Ugers Religionskole. Skolen vil holdes i Kirken s. a. m. og et Forlag vil blive gjort paa at saa alle Søndagskoleens Børn til at komme.

Konge drager til Klasse ungdomstunder, da det er nok saa trangt om Fortjeneste her nu. Nylig reiste saaledes Peder og Maurits Dalsdal og Jonas og Ole Vinog. Ja, Lykke til, og vel mødt igjen i Ballard næste Øst!

Fort Madison.

Martha Lovdang holder Søndagskole. Gud give os alle en levende Erkjendelse af vor Vigtige Hæverfor vore Børn og deres evige vel.

Menigheden har ladet sig informere.

Ved Gudstjenesten første Pintsedag var over 50 Kæmper tilstede.

Trachton.

Menigheden her har allerede Hævet sig tomt til Kirke.

Den 12de Juni, Aften, vil Menighedens Kvindeforening holde Kuffian

over sine tilkøbte Varer og desuden servere Kaffe og Forfriskninger. Der vil gaa "Vauch" fra Prinerion saa sent som kl. 6 for saadanne Skald, som kommer ud fra Seattle og Vashard. Tracton er et "underskjønt Sted," og du vil ikke angre paa det, om du tager dig en Tur derud.

Miller's Bay.

Der har vi ikke nogen organiseret Menighed endnu, men vi har dog godt Haab om at saa en saadan organiseret om ikke ret lange ved Guds Hjælp. Pastor Tingelstad har prædiktet her flere Gange i Ole Mindals, John Roes og Jensens Hjem. Der er flere norske Familier, som har bohat sig herude ved denne vakre Bugt, og det staar ikke til at tro, at de vil glemme det ene fornudd, selv om de har meget andet at luse med. — Nuvel, det er hyggeligt at komme til Miller's Bay, og ogsaa der er der Maa for flere norske endda. Jalsfold synes en træt Vopret, at det er størartet at saa komme ud og smage ferst Smør, Ost, Vælf og saa træffe Pusten i frisk Luft.

Quincy, Wash.

Anden Pinsedag holdt Pastor Dolben Gudstjeneste for vore Folk fra Parland, Ellefens og Vendergs som har taget sig Hjemstoad 6 a 8 Mil nord for Quincy. Alle i bedste Velgaaende. Men der lages over at "Sauterelen" er slem med Kølningen.

Sacramento, Cal.

Onsdag Aften den 27de Mai var det et Aar siden Vor Hæters Menigheds Kvindeforening blev stiftet. Selvsjælgelig kunde en saadan Markedag i Kvindeforeningens Historie ikke gaa hen upaaagtet. Togen blev da ogsaa ihukommet paa en saadan Maade, at det blev haade til Glæde og Gavn for Foreningen. Kamte Aften havde Kvindeforeningen en hyggelig Fæst, og en efter Omstændighederne nok saa stor Skare havde mødt frem. Fæsten aabnedes med et for Anledningen passende Program, og da dette var tilende brugte kvinderne Veligheden til at saa sine forskellige Sager afkønde. Ice Cream og Kaffe serveredes. Da man saa henimod kl. 11 havde gjort rent Vord bred man op, glade ved at have tilbragt en hyggelig Aften. Aftenens Hørtjeneste indbragte en skæffelig Sum.

H. H. R.

Sammet, California.

Da jeg for en Tid har betjent Los Angeles Menighed, vil jeg ved Gudstjenesten der Paaskedag Anmodning om at komme til Sammet og prædike for de norske der. Der var nemlig 3 Mand fra Sammet tilstede ved Guds-

tenesten Paaskedag, som bad mig komme did.

Mandagen den 27de Mai reiste jeg da derud. Der var flere norske der, end jeg havde tænkt, nemlig 22 Sjæle. Vi havde Gudstjeneste samme Aften i A. O. Restes hyggelige Hjem, hvor alle paa en Familie nær, hvor Kvinduen var jeg, var tilstede.

Atter at prædike i et privat Hus for en liden Skare af begyrlige Tilhørere, som sjælden saar høre Guds Ord, mindede mig paa, om min Umflakke paa Jonas Prædiker for 30 Aar siden, hvor jeg havde 6 Steder i 4 forskellige Countier, men ingen Kirke og maatte derfor som oftest holde til i Kobyggernes smaa Huse, hvor Smaafolkene som Regel tjente som Prædikstol. Men det var en Glæde og Opmuntring at se med hvilken Begyrlighed Folket som Regel lyttede til Ordet om Gud og Raade til Lygt og Trøst de saa Gange om Aaret, de sit Anledning dertil. Som oftest bliver det anderledes naar Betjenten bliver rigelig. Søndag efter Søndag, Aar efter Aar, da indtræder ofte for Ranges Vedkommende en Ordets Vættelse, som ikke er af det Gode.

Sammet er en By med omkring et Tusind Indbyggere og ligger i Nørstede Co., cirka 100 Mil fra Los Angeles. Den ligger midt i en overmaade frugtbar Dal, der laastline udelukkende er beplantet med Frugtrær, saasom Ærskener, Apriskøler og Apelsiner, eller ogsaa tilsaet med Alfalfa. Da man har Overskud af Vand fra kunstig Vanding og Vandet er frugtbart, følger det af sig selv, at man høster, man kan vel sig, umiddelbart af Frugt og Alfalfa. Man saar Alfalfa 7 Gange om Aaret, og saar som Regel 1½ Ton per Acre hver Gang. Det giver over 10 Ton om Aaret per Acre til cirka \$12,00 per Ton, som man saar paa Pladsen. Dette maa vel kaldes Overflod. Ja, som fortalte E. O. Eggen og sinnet Altegard mig, som begge er komne fra Prædikt, 2nd Dakota, og som nu har kjøbt sig hver 20 Acre Vand, som er beplantet med Frugtrær eller indsaet med Alfalfa.

A. O. Røste er den ældste og ærtste norske Settler der paa Stedet. Han kom fra Wisconsin for 5 Aar siden, taringssing og Døden nær, men har været betydelig bedre siden han kom til det milde Klima i sydlige California. Røste har en overmaade vel vedligeholdt Frugthove paa 10 Acres, som han kjøbte for 2 Aar siden og gav \$200 per Acre for. Første Aar høstede han 60 Tons med Frugt, hvorfor han sit \$25,00 per Ton. Af for sit han bare 18 Ton, men saa sit han til Gjengæld \$60 per Ton. Saa Frugtens lønner sig nok her. Gamle Røste er overmaade glad over, at flere Landsmænd er

kommet til; for nu er der Udset til at her med det allerførste vil blive en lutherisk Menighed med rent Ord og Sakramenter, og dette har Røste længtes saa meget efter. En Kvindeforening er allerede dannet og arbejder flittigt. Og nu har man ogsaa kaldt Past. Carl J. Sauer fra Los Angeles til foreløbig at betjene sig engang om Aarsenden, og saafort han kommer vil man stifte Menighed.

Klaatte Gud velvigne denne lille fremadstræbende Flot ogsaa paa dette Sted, som saa trofast holder fast ved vor lutheriske Kirke.

Klimatet er meget behageligt. Under tiden lidt varmt midt paa Togen om Sommeren, men altid med skjellige Rætter, som overalt i sydlige California, hvor man ikke er altsor langt fra Havet.

Skulde nogen ønske nærmere Oplysninger om Forholdene i og omkring Sammet, kan man tilskrive A. O. Røste, E. O. Eggen, Amt Altegard, Sammet, Cal.

R. Pederfen.

For at . . .

Jeg lagde mine Ved i din Mund, og dækkede dig med min Haands Skjage, for at plante Himlen og grundfaste Jorden, og for at sige til Zion: Du er mit Folk. — Ef. 51, 16.

Julet Land synes i denne Tid at tale mere indtrængende til de kristnes Samvittighed end Sudan — som vi med et Navn benævner de udstrakte Egne i det Andre af Afrikas nordlige Halvdel. Thi mange af Folkene i dette Land længes efter at hende den sande Gud; men ingen forlunder dem om ham og om den Hæfter han har sendt Kænnelse.

En Folkestamme som bor i en af Saharas Oaser, bruger hver Sommer, naar Daddelstøften er tilendebragt, at drage ofsted en lang Vej gjennem Østenu, indtil de naar en afslides liggende Bjergdal. Her byder Hødingen dem at stanse. Folket samler sig rundt om ham. De koster sig alle ned paa sit Knigt i Væn til Gud, mens han staar spreist i Midten. Han bærer sit Sværd mod Himlen. Det har Form af et Kors, ligesom de Sværd Ridderalderens kristne Hæderordener har; saadanne bruger hele denne Østestamme. Og saa beder Hødingen: "O, Allah (Gud), du ved, at med dette Sværd blev vi tvungne til at tilbede dig som Allah og Muhammed, som din Profet. Vi ved, Herre, at dette er ikke vore Fædres Gudsdyrkelse; vi ved, at dette er ikke den rette Gudsdyrkelse; men vil du alligevel tage imod den som den rette? Thi vi kender ingen bedre."

Kan ikke vore Hjertier bløde for dem? Og mon ikke disse Sjæle er

meget dyrebare i Guds Pine, han som har Vist til Sandhed i det inderste Hjerte? Er det ikke hans Vilje at meddele dem noget af vor Overflod?

En af Missionærerne i Sudan, Dr. Chalmers, fortæller følgende:

To Prædikere besøgte ham for at bede om nogle af de hvide Mandes Brevbre. "Ja," svarede han, "saa snart som der kommer flere Missionærer, skal jeg sende eder Brevbre." Anger- ne blev hos ham Søndagen over, og vendte derpaa tilbage til sit Hjem. Maaned gik efter Maaned, indtil to Aar var forløbne; men ingen Missionær kom. Saa besluttede Dr. Chalmers selv at besøge den Stamme. En Søndag Morgen maadede han Hovedstaden, og fandt alle Døtter i Høens Udlaant tomme. Og saa længere fremme var der ikke et Hæmme af sine. Han gik gjennem Hovedgaden; men den var ganske øde. Hvor var dog alle Bøverne bleve af? Endelig kom han til et stort Tors. Og her under høje, skaggefulde Trær fandt han hele Stammen paa Aar med luffede Pine i dag Tausshed. Midt i Flokken saar han Tre paa Hødingen, som havde besøgt ham. Han bauer sig Vej mellem de lauge Rækker af kvænde, og lægger sin Haand paa Hødingens Skulder:

"Gode betiller I her?" spørger han.

"Vi beder."

"Men I siger ikke noget."

"Gode Mand, vi ved ikke, hvad vi skal sige; og vi er bange for at støde den store Gud."

"Hvor lange har I gjort saadan?"

"Over Søndag. Men vi var hos dig."

"Over Søndag?"

"Ja, hvide Mand, hver Søndag, fra Solen staar der, til den staar der" (han peger først paa Hørfonten og derefter et helt Stykke øvre paa Himlen).

"Gode? Hæ eller som Tinet hver Søndag?"

"Ja, hvide Mand."

At tænke sig; et helt Folk paa Aar med apratte Ørender i tons Væn til en afjendt Gud! Hære Væler, du som selv er kommen til Troen, se nu et Sted til det Ord, der staar over dette Stykke. Og læg rigtig Merke til, hvad der egentlig staar: "Jeg har lagt mine Ord i din Mund og dækket dig med min Haands Skjage, for at . . ."

Der staar ikke: "forat du skulde blive min Giendom." "forat du skulde frelles fra Fortabelsen og saa et evigt Liv," "forat du skulde dannes efter mit Billede," "forat du skulde forvandles til at blive hellig, som jeg er hellig." Alt det hører med til Guds Placet med os, alt det gaar hans Hærlighed ud paa. Men det er ikke det der her nævnes som Grunden

til, at Gud sigtede os med sin Søns Blod.

For hvad da?

— for at plante Himslen og grundfaste Jorden og for at sige til Zion: Du er mit Folk."

Det var altsaa hans Henfigt dermed: at den sultende, slygende, lidende Verden skulde forvandles til en ny Jord, befolket med gjenfødte Skabninger, som priste hans Navn. Det var hans Plan: at alle Zions Sønner skulde føres tilbage, at alle de vilde Børn skulde finde hjem til Faderhuset. Derfor har han foreløst os: forat vi skulde bringe Gud til de andre.

Og vi? Tanker vi paa, hvorfor Gud har udfriet os? Agter vi paa hans Røst? Hører vi Faderhjerter ganske for de Børn som endnu er saa langt borte, men som længe saa inderlig hjem — blot nogen vilde vise dem Veien?

Der er et Land derinde i de mørke Egne. Dets Navn er Burma. Beboerne blev længe plagede af de atavistiske Slavehandlere, med hvem de muhammedanske Missionærer var i Følge. Men saa var der en dygtig Konge, som til Folket til at bygge en lang Mur (i Vagted med den fine) til Bern imod Landeplogen. Og nu blev der ikke vist Staanse mod den Araber — Slavehandler eller Missionær — som vovede sig ind i Landet. Hans Fiendele blev ham frafagne, og selv blev han spist; thi Folket var fra gammel Tid Knekkere.

Men nu har Engländerne erobret Burma. Saa saa mange andre Steder har det ogsaa bragt en fuldstændig Forandring i Landets Forhold. Knekkerebet er naturligvis forbudt. Og saa er Muren gjennebrudt, saa Araberne atter kan komme ind; thi Engländerne lægger jo allenege Vægt paa de aabne Døre, saa der ingen Hindringer er for Handelen. Dog er naturligtvis Slavehandelen absolut forbudt. Men de muhammedanske Missionærer har ikke ladet vente paa sig; de har straks staaet sig ned i Landets Hovedstad, og er ifærd med at bygge en stor Moske.

Men de kristne Missionærer er mere sene til at komme. Landets Konge opsigte den Mand der har berettet ovenstående, og sagde til ham: "Send os endelig kristne Bærere!" Her er noget for de kristne at bede om. Og her er noget som man kunne rive os løs, saa intet holder os tilbage, naar Herren maaske vil bruge os, saa vi enten selv gaar som hans Budbringere eller er med til at sende andre i vort Sted.

Klaatte det opfyldes paa Suidans Føddere, hvad der staar i Esaias 51, 14: "Svart skal den der ligger i

Bærere, lodes løs, og ikke dø og gaa i Graven, og han skal ikke mangle sit Brød." — (Mirakeloffen.)

Gud virker i os det at ville og det at fuldburde.

Forat nu heller ikke Menneket, naar det ikke kan rose sig af gode Gjerninger, skal falde paa at rose sig af den fri Villie, som om det Højeste vilde havde sin Oprindelse i denne, og Friheden til at gøre Gode tilfom den som en Væn derfor, saa lad os høre, hvad den samme Raadens Prædikter siger: "Gud er den, som virker i eder baade at ville og at udrette efter sit Velbehag" (Jil. 2, 12), og et andet Sted: "Altsaa staar det ikke til den, som vil, ei heller til den, som løber, men til Gud, som gjør Riffundhed" (Rom. 9, 16). Naar nu utvilsomt Menneket, haa frent det har den Alder, at det kan bruge sin Fornuft, ikke kan tro, baade, elste, uden at det selv vil, og heller ikke kan naa Seierspalmen i Guds himmelske Skald, uden at det villig iler hen til den, hvorefter kan det da siges, at det ikke staar til den, som vil, ei heller til den, som løber, men til Gud, som gjør Riffundhed, hvis det ikke er, fordi selve Villien forud beredes af Gud, som strevet staar? (Ordsp. 8, 35). Man kunde ellers give dette Ord: "det staar ikke til den, som vil, ei heller til den, som løber, men til Gud, som gjør Riffundhed," den Betydning, at her er Tale om to sammenvirkende Kræfter, nemlig Menneket's Villie og Guds Farnhjertighed, saa at vi maatte opfatte vint Ord, som om der var sagt: Menneket's Villie alene er utillstræffelig, naar ikke Guds Riffundhed kommer til; og paa den anden Side: Guds Riffundhed er i og for sig ikke tilstræffelig, naar ikke ogsaa Menneket's Villie kommer til. Men dersom efter dette Ordene: "Det staar ikke til Menneket, som vil, men til Gud, som gjør Riffundhed," skal indbeholde, at Menneket's Villie alene ikke naar Maalet, hvorfor siges det da ikke ogsaa omvendt: det staar ikke til Gud, som gjør Riffundhed, men til Menneket, som vil, fordi Guds Riffundhed alene ikke naar Maalet? Naar nu ingen skriften, hvis han ikke skal komme i ligefrem Modsigelse med Apostelen, tør vove at sige, at det staar ikke til Gud, som gjør Farnhjertighed, men til Menneket, som vil, saa staar det kun tilbage som den ene rette Opfatning af Ordene: "det staar ikke til den, som vil, ei heller til den, som løber, men til Gud, som gjør Riffundhed," at Alt tilskrives Gud, som baade forud bereder en god Villie, der maa hjælpes, og hjælper den, naar den er beredt. Thi Menneket's Villie gaar forud for mange Guds Gaver, men ikke alle. Til dem,

for hvilke den ikke gaar forud, hører den selv. Vi læse nemlig i den helige Skrift baade: "Gud, som bevirker mig Riffundhed, skal komme mig tilførs (Ps. 50, 11), og: "Sjælligen, Gode og Riffundhed skal efterjage mig" (Ps. 23, 6). Riffundhed forekommer den, som ikke vil, forat han skal faa Villien. — har han den, saa følger den efter, forat han ikke skal ville forjages. Svært er det vel, Dertens fornuet os til at bede for vore Sjænder, der dog ikke ville leve gudfrøgtig, uden forat Gud skal virke i dem, det at ville? (Matt. 5, 44). Hvorfor formaner han os til at bede for at faa (Matt. 7, 7), uden forat det, vi ville, skal times os af ham, som selv er Hørfag til, at vi ville? Vi bede altsaa for vore Sjænder, paa det at Guds forefavnende Riffundhed maa naa dem, ligesom den har naaet os, men for os selv bede vi, at den maa efterfølge os. — (Augustin.)

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Guds-tjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
G. J. BREIVIK, Pastor.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SPRENSSEN, Pastor.
Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 1den og sidste Søndag i Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 15th St., San Francisco; red-dene, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENBRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 2148

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 22nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelzers dansk ev. luth. Menig-hed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 1den og 4de Søndag Kl. 7:20 Aften i Pythian Castle, Hjør. af 9de og J Sts.

Suisun.
Livermore, Picasanton, Paso Rubles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Tanoma.
Vor Frelzers Ev. Luth. Kirke, Hjør. af 17de og So. J Sts., Cahle og So. K St. Cars. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11, Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:30.
OVE J. H. PREUR, Prest.
1707 So. I St. Phone: Main 4278.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelzers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til R Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforsamlingen møder 1den Søndag Efterm. i Maaned.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maaned, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 1den Onsdag i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 23de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maaned; Formiddag Kl. 10:45 og Aften Kl. 8.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maaned Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street.

Genesee, Idaho.
Vor Frelzers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maaned. Søndagskole for Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Frederick.
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 2 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 2 Efterm.
H. M. TJERNAGER, Pastor.

Seattle.
Immanuel's lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.

H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4438.

PARKLAND.

Jorrigte Ige hadde vi den for-
næstle at have blandt os Foredrag-
holder Dia Johan Serrvold, som le-
verede sit Foredrag over Det nye
Konge. Både Foredraget og Vil-
derne var fortreffelige. Ordanger
Bialmisten Svein Roe fra Gverrett
var ogsaa tilstede og gav tilbedelse et
Par „Gangere“ som modtoges med
stort Bifald.

Jorrigte Onsdag maatte en Del af
Kvindeloreningen paa Barneskjolemet
for at lasse Klader. Mrs. F. Lar-
sen, Niemanns nye Bestyrerinde, be-
værtede Forsamlingen.

Mrs. Inga Hansen samt hendes
Datter, Lina, fra Los Angeles op-
holder sig for tiden her. De tænker at
besøge sig berude. Maaske Park-
land med Tiden bliver deres hjem.

Delegaterne fra Ungdomsforening-
er tilhørende Pacific Districts Sang-
erforbund maader i Parkland, Wash.,
kl. 2 Eftermiddag den 19de Juni.
Anette Harnad, Sekret.

Ungdomsforeningen maader for-
samlede Søndag Eftermiddag.

Til Andre Mission Pacific District.

- Bed Pastor O. A. Ringelstad
Offer ved Kredamødet i
Ballard, Wash. \$64.75
Bed Past. S. A. Sind John
Lesdal, \$1; Mrs. John
Lesdal, \$1; Mrs. Anna
Derberg, \$1 3.00
Bed Past. S. C. Baalsen Kon-
firmations Offer 17de Mai
i Hous Rghd., Sitama,
Wash. 21.61
Bed Past. S. S. Sultvedt
Konfirmationsoffer i St.
Paul Engelse Kirke, Col-
land, \$15.15; Kollest i
Hope Vuth. Church, \$2.85 18.00
Bed Past. B. A. Varson, fra
Mrs. Joraa, Sacramento,
Cal. 1.00
Bed Past. O. Vorge fra Sel-
mer Joveron, Lawrence,
Wash. 2.00
Bed Past. O. A. Ringelstad,
Konfirmationsoffer i Hous
Rghd., Ballard, Wash. ... 22.70
Bed Past. P. Hartad, Kon-
firmationsoffer i Parkland
Rghd., Wash. 53.20
Bed Past. C. W. Golden,
Konfirmationsoffer i Rock
Vuth. Rghd. Coeur d'Alene,
Idaho 13.50
Bed Past. P. Hartad, Konfir-
mationsoffer i Roy Rghd.,
Wash. 6.50
Bed Past. Prens, Konfirma-

tionsoffer i Vor Frelsers
Kirke, Tacoma 30.30
Tacoma, Wash., 8 June, 1908.
T. H. Stov, Sekretær.

Din Mor — du selv.

Dengang du var ung, tænkte du
sjelden eller aldrig paa det, at Mor
skulde blive gammel, eller at Mor
skulde dø.

Mor, som arbejdede for dig, som
gik for dig, om Jorden var aldrig saa
traet.

Du forstod det ikke, for Mor var
aldrig traet, naar det gjaldt dig.

Som den Tanke over dig: „Tanke,
om Mor skulde dø,“ da jagede du den
fra dig i Angst. Det var saa sjernt,
saa umulig.

Morene gif. Du blev ældre, og
Mor blev gammel. Men du saa det
saa ofte ikke. Du syntes, Mor altid var
den samme, og du tænkte, at hendes
Djerte slog lige varmt — saa stadigt
varmere.

Mors Hjertelighed bar dig i Un-
gjennem Sorgen og straalte over dine
Klader. Men Livet havde gjort Mor
traet, og hendes Djerte flidt af alle de
banfende Djertelag for dig og alle,
hun elskede.

Eg saa som den Dag, du havde
trauet saa sjernt, da Mors Djertelag
stansede. — Kanske du ikke fik sagt
Laf, fordi du ikke forstod, at Mor nu
skulde dø. At det umulige var blevet
Sikfælighed.

Saa stad du overfor et nyt Livs-
snit: det uden Mor. Uden Mor.
Do er det, som Solen ikke varmer som
før, og du føler dig saa underlig en-
som.

Men Hjerteligheden til Mor lever
og maas leve i dig. Den bliver det
Barn, som Mor selv var, medens hun
levde, og kanke den ogsaa fører og
binder dig til Guds Djerte. Det bli-
ver da Guds Vn til Mor.

Dois du senere i Livet selv bliver
saldt Mor, da oplever d uen Dag, at
saa det Spørgsmaal:

„Naar bliver jeg stor, du Mor?“
„Ja — naar jeg bliver gammel.“
„Ja — men du maas aldrig blive
gammel.“
„Men du vil jo gjerne blive stor?“
„Ja nei — nei, ikke da, ikke da!“

Eg to bedende Barmhertige ser op mod
dig.

Eg du, som ikke endnu har oplevet,
at din Mor gif bort fra dig, eller hen-
de, hvor hendes trætte Jod, glød
hende!

Glød hende med at sige: „Du
skulle, høre Mor, du maas aldrig, al-
drig blive gammel.“

Abonner paa „Herald!“

Attend
The Pacific Lutheran Academy
and
Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the
following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic,
College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school
also aims to meet the needs of students who can attend but a short
time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up de-
ficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil
service examinations, to study and review the common and high
school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such sub-
jects as they need and completing them in from three to six months
makes this school accessible to a large class of students who are
unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will
find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months
\$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many
unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. E. J. Torrey; Practise limit-
ed to diseases of Ear, Ear, Nose and
Throat; Blotches filed. Red Front
Bldg., Bellingham, Wash.

STANWOOD

FEED & SALE STABLE

Rigs for Rent — General Teaming

J. W. Hall, Propr.

GEO. M. MITCHELL
Attorney at Law
Notary Public
Wills and Probate Matters
receive careful attention
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD Wash.

The Post Office
Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.
(Established 1899)
For Specialities see at Dispensary Receipts
medicines from de Stanwood'ske Tande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD
Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD WASH.

Dr. Hartman
Examined at Lage
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.